

MN. ENRIC ALBERICH FERRANDO, A LA CASA DEL PARE

Mossèn Enric Alberich Ferrando va traspasar el diumenge dia 16 de febrer a l'edat de 91 anys.

Nascut a Vila-seca l'any 1928, dos anys es va traslladar amb la seva família a la Canonja. Allà va rebre el sagrament de la confirmació de mans del bisbe Manuel Borràs, poc abans de començar la Guerra Civil.

Va rebre el diaconat a l'església prioral de Sant Pere Apòstol de Reus el 24 de desembre de 1950. Un any més tard, l'1 de novembre de 1951, era ordenat prevere a la capella del Seminari Pontifici de Tarragona.

Durant el seu primer any de ministeri va servir pastoralment a les parròquies de Sant Roc de l'Argilaga i Santa Llúcia de Reuau. Seguidament va estar un any, de 1952 a 1953, com a vicari a la parròquia de Sant Jaume Apòstol de Riudoms, i entre els anys 1953 i 1959 va ser vicari de la nostra parròquia de Sant Esteve de Vila-seca. Va deixar el record d'una persona molt propera, a qui agradava explicar acudits, que organitzava sessions de cinema infantil i participava en partits de futbol o els arbitrava corrent amb la sotana arromangada.

Durant més de dues dècades, entre els anys 1959 i 1984, va ser rector de la parròquia de Sant Joan Evangelista de Porrera, servei que va compaginar amb el d'encarregat de les parròquies de Bellmunt del Priorat i Pradell de la Teixeta.

El dia 22 de novembre de 1984 va ser nomenat rector de les parròquies del Pont d'Armentera, Esblada i Querol, càrrecs que va exercir fins al 1992. A partir d'aquest any i fins al 2004

va ser rector de la parròquia de Santa Maria de Santa Oliva i vicari de la parròquia de Sant Salvador del Vendrell.

El desembre de l'any 2008 va participar encara en una de les misses de la IV Portada de la Mare de Déu de la Pineda, i el novembre del 2011 va celebrar a la nostra parròquia el bateig del fill d'uns parents.

Un cop jubilat, vivia a Vilafortuny acollit per una família amb qui l'unia una vella amistat. Darrerament anava al Centre de Dia de Salou.

Les seves exèquies, presidides pel Sr. Arquebisbe, es van celebrar el dia 18 de febrer a l'església parroquial de Sant Joan Evangelista de Porrera.

PARRÒQUIA CONFINADA

Els primers dies semblava una notícia sense importància: havia aparegut un nou virus aparegut en una ciutat remota de la Xina. Molta gent s'estranyava de l'alarmisme que ens arribava pels mitjans de comunicació. Això no arribarà aquí, deien uns. És una mena de grip, pontificaven uns altres. Fins que van arribar les primeres infeccions a casa nostra i les UCIs dels hospitals es van començar a omplir. De cop i volta tots vam témer el col·lapse del sistema sanitari i vam prendre consciència de les mesures d'autoprotecció que calia posar en pràctica i dels sacrificis que havíem d'afrontar, uns restant confinats a casa i altres mantenint els serveis bàsics i el subministrament dels productes de primera necessitat.

Durant uns quants dies es va dir que, a fi de mantenir la distància de seguretat dintre de l'església, el seu aforament quedava reduït a una tercera part de l'habitual, i que no es podia combregar a la boca sinó només parant la mà. També vam extremer les mesures d'higiene durant la celebració de la missa. Finalment, el dissabte 14 de març es va publicar una nota de l'Arquebisbat de Tarragona que suspenia totes les celebracions de l'eucaristia, incloses les dominicals, a totes les esglésies de l'arxidiòcesi. Un cop decretat l'estat d'alarma per part del govern central, les celebracions de funerals també han quedat reduïdes a la mínima expressió, atès que no es pot fer el trasllat a l'església i només hi poden assistir tres membres de la família. En el cas de morts per la Covid-19, ni això.

D'un dia per l'altre totes les reunions i activitats presencials han estat suspeses. No solament les misses sinó també la catequesi d'infants, joves i adults, les reunions de pares, el despatx parroquial, l'acolliment de Càritas, el taller de costura, les visites a la gent gran, la recollida de roba, el grup de vida cristiana... S'ajornen els bateigs, casaments, primeres comunions...

La vida, tanmateix, no s'atura. La vida cristiana tampoc. No ens podem trobar però ens truquem. Fem servir més que mai les xarxes socials. Per mitjà de whatsapp fem arribar a les famílies el material per a la catequesi. Sempre diem que els pares són els primers catequistes dels fills, i ara aquesta afirmació és més palpable que mai. La pàgina de Facebook de la parròquia, així com els perfils personals de mossèn Jordi a Facebook i a Twitter, i ara fins i tot a Youtube, van oferint continguts nous per a la pregària, la reflexió i la comunicació. Per aquests mitjans es difon la iniciativa de penjar als balcons el domàs de la Mare de Déu de la Pineda. I sobretot preguem. Cada dia la petita comunitat que viu a l'abadia celebra l'eucaristia i prega pels difunts i les famílies que més pateixen.

La vida en confinament no és fàcil: problemes d'angoixa, de convivència, de soledat i de manca de recursos. Ningú sabrà l'heroisme callat de tantes persones que han aguan-

tat situacions difícils en aquests dies, ni el munt d'afecte i de bona voluntat vessats en les trucades i missatges, interessant-nos i cuidant-nos els uns als altres. Els problemes econòmics s'han anat complicant a mesura que passaven els dies. Ha trucat molta gent demanant ajuda en aliments o en pagament de lloguers, i des de Càritas parroquial hem fet una bona feina en coordinació amb els serveis socials municipals, que han liderat amb eficàcia la resposta a la crisi.

En el moment d'escriure aquestes ratlles encara no se sap quant de temps durarà aquesta situació i com ens en sortirem, però ja comencem a tenir clar que és una crisi profunda i que canviarà moltes coses. Fixem-nos que la darrera crisi de l'any 2008 va afectar l'economia i el treball. Va ser dura i important, i encara n'estem patint les conseqüències. Però aquesta crisi del 2000 afecta l'economia, el treball, la salut i els hàbits socials i personals més arrelats. L'hem de prendre, doncs, malgrat la seva duresa, com una gran oportunitat que la vida ens ofereix.

En primer lloc l'oportunitat d'aprendre la lliçó de la **humilitat**. Fa un quart de segle un filòsof especulava sobre el final de la història. Afirmava que la humanitat havia arribat

a un grau tal de control i domini del món que ja no era d'esperar cap gran trasbals o canvi de civilització. Alguns visionaris especulen sobre la possibilitat d'aconseguir la immortalitat o de millorar l'espècie humana fins a uns extrems que encara no podem imaginar. Doncs bé, un virus microcòpic ens recorda que som

vulnerables com ho han estat totes les generacions precedents.

En segon lloc la lliçó de la **solidaritat**. De cop i volta ens hem adonat de quins són els personatges, els herois imprescindibles que donen la cara cada dia per a fer front a l'emergència: en primer lloc tots els treballadors de la sanitat, però també el personal de neteja, les forces d'ordre públic, els pagesos i ramaders, els tècnics que fan funcionar les xarxes d'aigua, llum, energia i comunicacions, els transportistes, els treballadors dels supermercats i botigues de productes bàsics, els cuidadors i cuidadores de gent gran... Persones sovint amb sous baixos i contractes precaris, sense un gran prestigi social. Ara que s'exposen cada dia ens adonem de la seva importància, i això no ho hem d'oblidar mai. També ens adonem de la importància dels polítics encarregats de prendre les grans decisions i dels professionals dels mitjans de comunicació que les han d'explicar i difondre: dos sectors molt importants, sí, que es fa cada dia més evident que no estan a l'altura i que necessiten una veritable regeneració ètica.

En tercer lloc lliçó de la **sobrietat**. Unes poques setmanes de confinament ens han permès veure com disminueix

la contaminació, i la natura sembla agrair aquest temps de treva. Ens hem adonat que l'expansió tan ràpida del virus per tot el planeta ha estat afavorida pel nombre tan alt de vols intercontinentals. Per això molta gent comença a pensar que han de canviar, més d'hora que tard, molts dels nostres hàbits de consum i de mobilitat. La natura és molt poderosa i no té pietat de qui la maltracta. La força de la pandèmia ens pot ajudar a prendre consciència de la necessitat d'afrontar molt seriosament els temes del canvi climàtic, de la contaminació i de la sobreexplotació dels recursos del planeta. Abans no sigui massa tard. No podem continuar vivint a costa del planeta sinó gràcies a ell. Per això ens cal passar del paradigma del creixement i del progrés, que ha dominat

els darrers segles, al paradigma de l'**equilibri**. I admetre que per arribar a un equilibri adequat haurem d'acceptar decreïxer en alguns aspectes en què ens hem passat de ratlla. Segur que no necessitem tants avions solcant el cel ni tants creuers embrutant els oceans. Segur que amb una vida més reposada i de "quilòmetre zero" podrem gaudir més de la natura, prescindirem de moltes falses necessitats artificials i serem més feliços. L'afany pel progrés ens ha aportat riquesa però també una desigualtat cada vegada més extrema. Si apostem per l'equilibri potser aconseguirem més **equitat** i així podrem vèncer el pitjor virus que afecta la humanitat, que és la fam. I així, de retruc, segur que també ens acostarem al gran desig de tot ésser humà: la **pau**.

¿QUI HO HA DIT QUE NO HI HA SETMANA SANTA?

Que no heu vist la immensa processó de gent, sense vestes ni manaies, que dóna positiu del coronavirus?

Que no veieu el Via Crucis del personal sanitari pujant el Calvari de la pandèmia, desbordats de forces i amb l'angoixa de no donar l'abast?

Qui digui que el Natzarè no sortirà aquesta Setmana Santa és que encara no l'ha reconegut en els sanitaris de bata blanca i de cor fi que es carreguen la creu del dolor dels afectats.

Que no veieu tants científics i metges que suen sang i aigua, com a Getsemaní, per trobar un tractament en forma de vacuna?

Que no diguin que Jesús no passa aquest any pels carrers quan hi ha tanta gent que ha de treballar per fer arribar els aliments i els fàrmacs a tothom.

Que no heu vist la corrua de Cirineus que s'ofereixen per ajudar d'alguna manera a portar les creus pesades?

No veieu quantes Veròniques que s'exposen a infectar-se per eixugar el rostre dels afectats?

Qui diu que Jesús no cau a terra cada vegada que sentim les xifres fredes de noves víctimes?

No estan vivint la Passió tantes residències geriàtriques, plenes de gent gran i cuidadors amb factors de màxim risc?

Que no és com una corona d'espines pels nens i nenes que han de viure aquesta crisi tancats, sense entendre-hi gran cosa i sense poder córrer pels parcs i carrers?

No se senten injustament condemnades les escoles i universitats i botigues que han hagut de tancar?

Que no són assotats tots els països del món pel flagell d'aquest virus?

No fan com Ponç Pilat, que se'n renta les mans, els dirigents que només busquen treure algun rèdit polític de la situació?

No pateixen, impotents com els deixebles sense el Mestre, tantes famílies confinades a casa, moltes amb problemes, sense saber com i quan s'acabarà tot?

No és el rostre de Maria Dolorosa el que es reflecteix en tantes mares i familiars que sofreixen la mort d'éssers estimats i encara a distància?

No és com arrencar les vestidures l'angoixa de tantes famílies i petites empreses que veuran despullada la seva economia?

No s'assembla a l'agonia de Jesús la manca de respiradors que hi ha a les UCI del país?

Que no diguin que no hi haurà Setmana Santa, que no ho diguin, perquè segurament mai el drama de la Passió no havia estat tan real i autèntic.

Miquel Àngel Ferrés, prevere del bisbat de Girona

ESTADÍSTICA SACRAMENTAL 2019

Baptismes	45
Primeres comunions	46
Confirmacions	10
Casaments celebrats aquí	5
Casaments celebrats fora	2
Exèquies	92

BAPTISMES

19 gener: Daenerys Gil González

9 febrer: Biel González Mañas
Alejandro Mañas Tíscar

DEFUNCIONS

Josefa Medina Giráldez, el 2 de gener als 91 anys.
 María López Peña, el 8 de gener als 93 anys.
 María Pilar Rosa Odón Antolí, el 16 de gener als 73 anys.
 Salvador Casellas Ferrando, el 17 de gener als 85 anys.
 Josefa Cuerda Nova, el 31 de gener als 92 anys.
 Josefa Pla Terré, el 2 de febrer als 91 anys.
 Otilia López Infante, el 6 de febrer als 81 anys.
 Ana López Ruiz, el 13 de febrer als 87 anys.
 Manuel Cabrera Guijarro, el 13 de febrer als 65 anys.
 María Juana Moreno Torres, el 22 de febrer als 67 anys.
 José Antonio Bermúdez Salmerón, el 4 de març als 64 anys.
 Leopoldo Gallego Martínez, el 6 de març als 84 anys.
 Juan María Torres Guisado, el 10 de març als 80 anys.
 Eufemio Fernández García, el 15 de març als 75 anys.
 Cristóbal Bueno García, el 16 de març als 57 anys.
 Josep Duran Reinat, el 28 de març als 91 anys.
 Marina Navarro Mambela, el 31 de març als 87 anys.

CASAMENTS

7 març: Patricia Martín Villarán i Pol Márquez Moreno

CÀRITAS PARROQUIAL 2019**Entrades**

Quotes socis	2772.00
Donatius i col·lectes	4088.54
Retorns microcrèdits	690.00
Aportacions administracions públiques	5662.77

Sortides

Ajuts directes	4017.50
Comissions bancàries	193.16
Aportació a Càritas Diocesana	7000.00

MOVIMENT ECONÒMIC ANY 2019

	Saldo a 31/12/2018	23600.41
Catequesi		3900.00
Cera		2667.24
Taxes per celebracions i despatx		3132.00
Venda d'objectes		3982.32
Retorns		15.13
Quotes fixes periòdiques		8258.00
Col·lectes habituals		22069.23
Col·lectes per a obres majors		4886.97
Donatius		13519.45
Donatius per a obres majors		18355.00
Subvencions Diputació		5857.17
Subvencions Ajuntament		2200.00
Aportació Seminari		64.75
Préstec sense interès		28800.00
Donatiu a transferir a Caritas parroquial		500.00
Total ingressos		118207.26

Material per al culte		431.96
Compra de cera		3601.94
Records santuari		1689.32
Remuneració per serveis		150.00
Comissions bancàries		303.29
Impostos i taxes Ajuntament		244.22
Reparacions i conservacions		6529.96
Obres ascensor abadia		67835.84
Obres calefacció església		10969.53
Electricitat, aigua, gas		6627.81
Despeses de neteja		2273.01
Assegurances		3041.74
Material d'oficina		504.35
Telèfon i correus		625.37
Relacions públiques		494.01
Comunitat de propietaris abadia		337.20
Catequesi		2440.44
Flors i fotos primeres comunions		1753.27
Publicacions		761.67
Biblioteca		133.97
Despeses Portada M.D. Pineda		1593.15
Aportació al Fons Comú Diocesà		12481.00
Total despeses		124823.05
SALDO A 31/12/2019		16984.62

Col·lectes per a finalitats específiques

Germanor	1568.44
Fam en el món	1159.63
Seminari	838.31
Llocs Sants	380.90
Càritas Diocesana	1312.04
Domund	1160.32

Visiteu-nos a :

<http://sesteve.vila-seca.arqtgn.cat>

i segueix-nos al facebook

FULL INFORMATIU EL PILÓ

Parròquia de Sant Esteve de Vila-seca

Plaça de l'Església 17 - 43480 Vila-seca

Tel. 977 390 368

